

РЕШЕНИЕ

№ 8013

гр. София, 23.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 30.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **8990** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител /ЗДСл/.

Образувано е по жалба на Б. Д. Т., ЕГН: [ЕГН], [населено място],[жк], бл.№ 41, вх. „Б“, ап.№ 35, чрез представител по пълномощие адв. А. С. от САК, срещу Заповед № ЧР-33-12/12.09.2022 г., издадена от изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, с която на основание чл.107, ал.1, т.5, във вр. чл.108 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение с жалбоподателя.

В жалбата се твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна като постановена в противоречие с материалния закон и с целите на закона. Не е налице твърдяната в заповедта обективна невъзможност за изпълнение на служебните задължения. Липсва ясно и точно посочване кои задължения не е възможно да бъдат изпълнявани. Не е отчетено, че с новата длъжностна характеристика не е въведено ново изискване към длъжността. Л. на документи за компютърна грамотност в представената длъжностна характеристика от 2020 г. е ирелевантна към преценката за наличието на такива умения, още повече че такива очевидно са били налични до 2021 г., когато жалбоподателят е повишен в ранг. Заповедта е издадена при превратно упражняване на власт и не съответства на целите на закона. Не е проведено и дисциплинарно производство. В открито съдебно заседание оспорването се поддържа от адв. А.С., моли съдът да отмени заповедта и претендира присъждането на разноски.

Ответникът – изпълнителен директор на АГКК чрез процесуалния си представител

адв. Л. оспорва жалбата като неоснователна. Прави възражение за прекомерност на размера на адвокатския хонорар. Претендира присъждането на разноски по представения списък. Подробни аргументи излага в писмени бележки.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Б. Д. Т. за периода 01.06.2012 г. – 11.11.2014 г. е бил държавен служител - старши юрисконсулт в АГКК. Служебното правоотношение е прекратено на основание чл.107а ЗДСл. Със Заповед № 32-383/29.03.2019 г. на изпълнителния директор на АГНН на основание чл.82, ал.1, във вр. чл. 10д, ал.4 от ЗДСл Т. е назначен като директор на дирекция „Административно-правно и финансово обслужване“, считано от 01.04.2019 г. На 01.04.2019 г. Т. се е запознал с длъжностната характеристика за длъжността „директор на дирекция АПФО“. На 23.06.2020 г. е разработена нова длъжностна характеристика за заеманата от жалбоподателя длъжност, с която характеристика той се е запознал на 24.06.2020 г. Със Заповед № ЧР-32-280/31.03.2021 г. на изпълнителния директор на АГКК Т. е повишен от ранг първи младши в ранг пети старши, считано от 01.03.2021 г. На 16.08.2022 г. жалбоподателят е получил от ответника предложение за прекратяване на служебното му правоотношение на основание чл.107а ЗДСл. С докладна записка № 10-31-99/22.08.2022 г. Т. изразява несъгласие с това предложение. На 12.09.2022 г. е издадена оспорената заповед, с която на основание чл.107, ал.1, т.5, във вр. чл.108 ЗДСл. служебното правоотношение на жалбоподателя е прекратено. В мотивите на заповедта е отразено, че с промяната на Наредбата за условията и реда за оценяване на служителите в държавната администрация /НУЗОСДА/, в сила от 10.12.2019 г., е въведено ново изискване за ефективно заемане на длъжностите – дигитална компетентност. С оглед тази промяна през м. юни 2020 г. е изготвена нова длъжностна характеристика за длъжността „директор на дирекция АПФО“ в АГКК. От влизане в сила на промяната в НУЗОСДА жалбоподателят не е представил документ, удостоверяващ успешно завършен курс за повишаване уменията. Според административния орган липсата у жалбоподателя на знания и умения за обработка на информация и дигитална комуникация създава предпоставки за понижаване нивото на информативната сигурност и в работата с деловодната система Акстър. Сочи се, че във формуляра на Т. за оценка изпълнението на длъжността е констатирана липсата на посочената компетентност. Като втори мотив за прекратяване на служебното правоотношение се сочи системно неизпълнение на служебните задължения, което се изразява в занижени показатели, negliжиране на съществени събития и процеси, имащи ключово значение за дейността на АГКК. Посочва се и възпрепятстване качеството и сроковете при изпълнение на неотложни и спешни задачи и системно неспазване на работното време. В заповедта е отразено, че Т. не притежава способност за определяне на ясни приоритети, за упражняване контрол върху изпълнение на задачите и за поемане отговорност за резултатите.

По делото са приети представените от жалбоподателя доказателства: диплома за завършено висше образование № 6574/01.03.1997 г. П. университет; У-ние за повишаване квалификацията по работа с персонален компютър серия В № 0110/01.11.2000 г. Варненски свободен университет; Сертификат № 29/20.09.2019 г.

от АГКК; У-ние за завършено обучение по защита на класифицираната информация от 27.04.2020 г. АГКК; Длъжностни характеристики от 23.06.2020 г. и от 15.02.2019 г. На 07.12.2022г., след като на делото е даден ход по същество в о.с.з. на 30.11.2022г. по делото с молба от представителя по пълномощие на оспорващия адв. С. е представен списък с разности, ведно с доказателства за извършването им.

При така установените факти, като извърши по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК цялостна проверка за законосъобразност на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, Административен съд София – град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в законния срок от активно легитимирано лице, имащо правен интерес от оспорването.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

В съответствие с изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извърши пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган в границите на неговата териториална и материалноправна компетентност. Заповедта е съставена в предвидената от закона писмена форма за валидност съобразно чл. 108, ал. 1 от ЗДСл и съдържа изброените в този законов текст реквизити, но е постановена в противоречие с материалния закон.

В оспорената заповед фактическите обстоятелства, обуславящи обективната невъзможност жалбоподателя да изпълнява служебните си задължения са посочени в три отделни точки. Относима към настоящия спор е само първата, съгласно която невъзможността е обоснована с обстоятелството, че след изготвянето през м. юни 2020 г. на нова длъжностна характеристика, изискваща дигитална компетентност, служителят не е представил документ, удостоверяващ успешно завършен курс за повишаване на уменията му. Това, според органа по назначаването, създава предпоставка за понижаване нивото на информационна сигурност при пряката дейност на жалбоподателя. Двете представени длъжностни характеристика – от 15.02.2019 г. и от 23.06.2020 г. са абсолютно идентични, с едно изключение - в по-новата най-накрая е добавена нова т.8 - дигитална грамотност. Компютърна и дигитална грамотност са понятия, които в голяма степен се припокриват. На първо място представянето или непредставянето на документи от Т. обективно не определя неговата дигитална грамотност, още повече че няма данни такива да са поискани. По делото се приети следните доказателства, представени от Т.: У-ние за повишаване квалификация по работата с персонален компютър, Сертификат от АГКК № 29/20.09.2019 г. за обучение по тема „Права, задължения и отговорности на СГКК, документи, които издава СГКК, съгласуване на административни процедури, провеждани от други органи, поддържане на кадастралните карти и регистри“, У-ние от 27.04.2020 г. за завършено обучение по защита на класифицираната информация. Следователно необосновани са изводите на административния орган за липсата на документи за завършен курс за повишаване квалификацията. Необоснован е и изводът за понижаване нивото на информационна сигурност след като държавният служител е завършил успешно именно курс по защита на класифицираната информация. Жалбоподателят е участвал успешно и в двата проведени от АГКК

курсове по повишаване на квалификацията. Съгласно чл. 30, т.1 от ЗДСл органът по назначаването е длъжен да осигури на държавния служител необходимите условия за изпълнение на държавната служба, т.е. ако са били необходими допълнителни курсове за обучение на персонала е следвало такива да бъдат проведени. Очевидно органът по назначаването е счел, че към 31.03.2021 г., т.е. при действие на новата длъжностна характеристика, Т. е притежавал необходимите умения да изпълнява служебните си задължения и го е повишил в ранг V старши.

На второ място липсва точно определяне кои задължения конкретно е станало обективно невъзможно да бъдат изпълнявани от жалбоподателя. Бланкетното позоваване на формуляра за оценка на изпълнението на длъжността не дава отговор, тъй като такъв формуляр не е представен и съдът не може да направи извод дали изложеното в заповедта съответства с данните от формуляра.

Съгласно константната съдебна практика, че за да е налице обективна невъзможност по смисъла на чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл е необходимо да са изпълнени три кумулативни условия: а/ да е създадена нова фактическа обстановка; б/ същата да води до невъзможност служителя да изпълнява задълженията си по длъжностна характеристика и в/ причините за тази невъзможност да не зависят от волята на страните в правоотношението (Решение № 9296/10.07.2020 г. по адм. д. № 2490/2020 Г., V-то отд. на ВАС). Органът по назначаването не е установил по делото и не е посочил като мотиви в обжалваната заповед, че е налице обективна промяна, независеща от субективната воля на страните и необходима за качествено изпълнение на служебните задължения, поради което е постановил административен акт в противоречие с материалния закон и при липсата на предпоставките по чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл. Както е посочил ВАС в редица свои решения промяната в длъжностната характеристика с въвеждане на нови изискване за заемане на длъжността, не представлява обективна невъзможност държавният служител да изпълнява служебните си задължения, защото зависи от субективната преценка на органа по назначаването.

По отношение на останалите две точки от заповедта посочените в тях фактически основания не обосновават извод за наличие на обективна невъзможност служителя да изпълнява задълженията си. Системното неизпълнение на служебните задължения и липсата на качества не са в резултат на обективна невъзможност за изпълнение на служебните задължения, а от неправомерни действия на служителя, изключващи възможността за прилагане на безвиновното основание за прекратяване на служебното правоотношение по инициатива на органа по назначаването на основание чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл.

С оглед изложеното съдът намира, че жалбата е основателна и оспорената заповед следва да бъде отменена като незаконосъобразна.

При така направените искания и от двете страни съдът е длъжен да се произнесе по присъждането на разноските.

С оглед изхода на спора и по аргумент от противното на чл. 143, ал. 3 АПК, на ответника не се дължат разноски, като при отхвърляне на претенция за разноски, съобразно константната практика на ВКС, не се постановява нарочен диспозитив. От страна на жалбоподателя, към момента на приключване на устните състезания на 30.11.2022г., не са представени доказателства за заплащане на адвокатски хонорар, поради което искането за присъждането му се оставя без уважение.

Така мотивиран Административен съд София-град, 20 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Б. Д. Т., ЕГН: [ЕГН], [населено място],[жк], бл.№ 41, вх. „Б“, ап.№ 35, заповед № ЧР-33-12/12.09.2022 г., на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: